

Anna, Jirka, Katka, Lukáš... a tajemství

hodina náboženství dětí mladšího školního věku

Pomůcky: čtyři fotografie, na kterých je SLUNCE, VZDUCH, VODA, ZEMĚ (v příloze), příp. čtyři balíčky ze žlutého, bílého, modrého a hnědého šátku, ve kterých je zabalená zajímavá věc nebo věci vztahující se k tématu SLUNCE (sluneční brýle, příp. začerněné sklíčko, přes které se dá bezpečně podívat na slunce), VZDUCH (větrník, příp. peří), VODA (zajímavá mušle), ZEMĚ (hlína nebo zajímavý kámen), výkresy ve tvaru srdce, pastelky, svíce, zápalky.

Na začátku hodiny sedíme v lavicích.

Přivítání a rozdělení do skupin

Přivítáme se.

Zeptáme se dětí, co jim dnes připadalo nejzajímavější. Jestli dnes – nebo v poslední době – potkaly, poznaly nebo objevily něco tak zajímavého, že si myslí, že by to mohlo zajímat všechny. Děti si o tom mohou navzájem povyprávět. Začneme vyprávět jako první a délku rozhovoru přizpůsobíme délce hodiny a potřebě dětí. Můžeme zařadit děkovnou modlitbu za to, že svět je tak zajímavý a rozmanitý.

Shromáždíme se u fotografií položených obrazem dolů na papíru nebo podložce odpovídající barvy, příp. u balíčků, ve kterých jsou zabalené předměty, a motivujeme děti upozorněním, že jsme pro ně také něco zajímavého připravili.

Hádáme, co by mohly jednotlivé fotografie zobrazovat, příp. co by mohlo být uvnitř balíčků.

Vyzveme děti, aby se jedno po druhém postavily k fotografii, příp. k balíčku, na který jsou nejvíce zvědavé.

Při malém počtu dětí, můžeme pracovat pouze s jedním balíčkem společně, příp. počet balíčků redukovat.

Vyprávění

Děti se posadí ke „svým“ fotografiím, příp. balíčkům. Fotografie mohou otočit, příp. balíčky rozbalit a podle potřeby si je prohlédnout a pojmenovat, k čemu se vztahují.

Všechno to jsou věci, které byly zajímavé pro jednu holku, která se jmenovala Anna...

Děti se posadí tak, aby je předměty nerozptylovaly. Příběh nebo jeho vybrané části čteme přímo z DUHY, nebo jej upravíme podle dispozice dětí a volně převyprávíme. Vzhledem k délce hodiny vybereme pouze ty části textu, se kterými budeme dále pracovat.

O to, co víme, se rozdělíme

Každá skupina dostane úkol vzpomenout si, co ví o světle (slunci), vzduchu, vodě nebo zemi. Děti chvíli pracují samostatně ve skupinách a pak své poznatky řeknou ostatním. Pokud děti nejsou schopné skupinové práce, sbíráme poznatky společně, příp. si předem připravíme několik zajímavostí a pak s nimi děti seznámíme.

Na to, co nevíme, se ptáme

Vybídneme děti, aby vyslovily otázky, které je napadají, když tyto poznatky slyší, příp. tyto věci vidí.

Nabídneme dětem otázku: Odkud se to všechno vzalo?

Podle dispozice dětí společně filosofujeme.

Z Boží lásky...

Nabídneme dětem odpověď:

Světlo (slunce), vzduch, voda, země... vznikly z Boží lásky.

Necháme děti vyslovit, co si pod tímto tvrzením představují.

Jak si to představují

Rozdáme dětem papíry ve tvaru srdce a děti na ně mohou nakreslit tu věc, o které ve skupině přemýšlely.

Závěr

Děti položí své výtvary ke svým šátkům, příp. popíší, co nakreslily.

Zapálíme svíci, postavíme ji doprostřed a setkání zakončíme děkovnou modlitbou za to, že svět vznikl z Boží lásky.

